

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ἘΡΩΤΗΣΑΝ κάποτε τὸν Ἀρίστιππον κατὰ τί διαφέρουν οἱ φιλόσοφοι ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Καὶ ἀπήντησε :

— Διαφέρουν κατὰ τοῦτο : ὅτι, καὶ ἂν καταλυθῶσιν οἱ νόμοι, ἡμεῖς θὰ πολιτευώμεθα ὡς καὶ πρῖν.

* *

Μοχθηρὸς τις ἀνήρτησεν ἐπὶ τῆς θύρας τῆς οἰκίας του πινακίδα μὲ τὴν ἐπιγραφὴν : «Κανὲν κακὸν ἄς μὴ εἰσέλθῃ ἐδῶ». Καὶ ὁ Διογένης διερχόμενος καὶ ἰδὼν εἶπε :

— Ἀπὸ ποῦ λοιπὸν θὰ εἰσέλθῃ ὁ κύριος τῆς οἰκίας ;

* *

Ὁ ῥήτωρ Δημάδης αἰχμαλωτισθεὶς εἰς τὴν Χαιρώνειαν ἤκουσε τὸν Φίλιππον ὄνειδίζοντα τὰς Ἀθήνας.

— Θὰ ἐμάνθανες τί ἀξίζει ἡ δύναμις τῶν Ἀθηναίων, εἶπεν ὁ Δημάδης, εἰάν τοὺς μὲν Ἀθηναίους διηύθυνεν ὁ Φίλιππος, τοὺς δὲ Μακεδόνας ὁ Ψάρης.

* *

Κατηγοροῦν τὸν Ζεῦξιν ὅτι ἐζωγράφει βραδυτάτα.

— Ὅμολογῶ, ἀπήντησεν ὁ ζωγράφος, ὅτι ζωγραφῶ ἐν πολλῷ χρόνῳ, ἀλλὰ καὶ εἰς πολὺ.

* *

Ὁ Λυσίας συνέγραψέ ποτε λόγον δικανικὸν ἐπὶ παραγγελίᾳ, ὃν παρέδωκεν εἰς τὸν διάδικον. Ἄλλ' οὗτος ἐπανελθὼν εἶπεν εἰς τὸν ῥήτορα :

— Ὅταν ἀνέγνωσα τὴν πρώτην φορὰν τὸν λόγον, μοῦ ἐφάνη θαυμάσιος· ἀλλὰ κατὰ τὴν δευτέραν καὶ τρίτην ἀνάγνωσιν μοῦ ἐφάνη ἀνιαρὸς.

— Μήπως δὲν θὰ τὸν ἀναγνώσῃς μόνον ἅπαξ εἰς τὸ Δικαστήριον; τοῦ ἀπήντησεν ὁ Λυσίας.

Ὁ Σόλων ἀπολέσας ἓνα υἱόν του ἔκλαιε. Κάποιος τῷ παρε-
τήρησεν ὅτι μὲ τὸ νὰ κλαίῃ δὲν θὰ τὸν ἐπανεφέρει εἰς τὴν ζωὴν.
— Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς κλαίω, ἀπήντησεν ὁ Σόλων.

* * *

Ὁ φιλόσοφος Ζήνων παρεδέχετο τὸ πεπρωμένον. Συλλα-
βῶν ἡμέραν τινὰ τὸν ὑπηρετήν του κλέπτοντα ἠτοιμάζετο νὰ
τὸν δεῖρῃ.

— Ἦτο πεπρωμένον μου νὰ κλέψω, εἶπεν ὁ ὑπηρετής.
— Καὶ νὰ δαρῆς! συνεπλήρωσεν ὁ Ζήνων.

* * *

Ὁ Διογένης, ἐνῶ μίαν ἡμέραν ἔπλυνε τὰ λάχανά του, εἶπε
πρὸς τὸν διερχόμενον ἐκεῖθεν Ἀρίστιππον:

— Ἐὰν ἤξευρες νὰ τρώγῃς λάχανα, δὲν θὰ ἐκολάκευες τοὺς
ἰσχυροὺς.

— Καὶ σύ, ἀπήντησεν ὁ Ἀρίστιππος, ἐὰν ἤξευρες νὰ κολα-
κεύῃς τοὺς ἰσχυροὺς, δὲν θὰ κατήντας νὰ τρώγῃς λάχανα.

* * *

Κάποιος ζωγράφος ἐπέδειξεν εἰς τὸν Ἀπελλῆν εἰκόνα Ἀφρο-
δίτης, ἣν ἐζωγράφησε μὲ θαυμάσια φορέματα.

— Βλέπω, τοῦ εἶπεν ὁ Ἀπελλῆς, ὅτι, ἀφοῦ δὲν ἠδυνήθης νὰ
κάμῃς ὡραίαν τὴν Ἀφροδίτην, τὴν ἔκαμες πλουσίαν.

ΑΠΟ ΤΗΝ "ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΚΑΙ ΜΟΝΑΧΙΑ",

ΡΟΔΟΥ ΜΟΣΚΟΒΟΛΗΜΑ

ἘΦΕΤΟΣ ἄγρια μ' ἔδρεψεν ἡ βαρυνχιμωνιά
ποῦ μ' ἔλιασε χωρὶς φωτιὰ καὶ μ' ἠῆρε χωρὶς νηῆτα,
κι' ὦρα τὴν ὦρα πρόσμενα νὰ σωριαστῶ βαρεῖα
στὴ χιονισμένη στοῖατα.

Μὰ χθές, καθὼς μ' ἐθάρρεψε τὸ γέλιο τοῦ Μαριτιοῦ
καὶ τράβηξα νὰ ξαναρῶ τ' ἀρχαῖα μονοπάτια,
σιὸ πρῶτο μοσκοβόλημα ἐνὸς ῥόδου κρυφοῦ
μοῦ δάκρυσαν τὰ μάτια.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ